

МОСКВА. (ТАРС). На вечірньому засіданні з'їзду 23 лютого із звітом Центральної ревізійної комісії КПРС виступив голова комісії Г. Ф. Сизов.

Потім на з'їзді почалося обговорення звітної доповіді Центрального Комітету КПРС і звіту Центральної ревізійної комісії. Делегати відзначають, що ленінська генеральна лінія КПРС успішно проводиться в житті; завдання, поставлені на попередньому з'їзді партії, в цілому успішно розв'язані. За ці роки значно збільшилось національне багатство країни, зміцнилась обороноздатність держави. Підвищився рівень добробуту радянських людей. Ще більше зміцніла єдиність партії і народу. Вона була і залишається джерелом могут-

зал Кремльського палацу з'їзду представники героїчних Збройних Сил СРСР. Урочисто прозвучало прип'явання поїнів з'їзду.

24 лютого з'їзд продовжував роботу. Перший секретар ЦК Компартії Казахстану Д. А. Кунасєв відзначив у своїй промові, що всього, чим пишається казахський народ, досягнуто завдяки ленінській національній політиці Комуністичної партії, братерській допомозі інших народів країни і насамперед великого російського народу. В Казахстані іде процес індо-коналення розміщення продуктивних сил, створюються потужні паливно-енергетичні комплекси. Трудівники сільського господарства республіки перевищили завдання десятиріччя по виробництву зерна. Це стало результатом втілення в

Кіровоградська обласна бібліотека ім. Н. К. Крупської
Ім. М.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН. ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комунар

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Четвер, 26 лютого 1981 року № 25 (2909).

Ціна 2 коп.

XXVI з'їзд комуністичної партії Радянського союзу

ньої сили радянського суспільства.

Радянський Союз наполегливо продовжує боротьбу за усунення воєнної загрози, проти гонки озброєнь, за зміцнення миру і співробітництва між народами.

На одинадцять п'ятиріччя і вісімдесят років в цілому партія висуває широку програму дальшого розвитку економіки, піднесення добробуту народу.

Серед делегатів з'їзду — сотні представників радянської молоді. Вони з особливим потугам сприйняли слова товариша Л. І. Брежнєва про великий вклад, який вносять у комуністичне будівництво більш як сорок мільйонів комсомольців. Комуністи говорять: комсомол — це наша зброя, це помічник партії. Сиріяти формування покоління людей політично активних, гактих, які знають діло, люблять працю і віщують працювати, завжди готові до захисту своєї Батьківщини, — найважливіше, найголовніше в роботі комсомолу.

Тепер комуністам, усім трудящим країни під силу розв'язання найбільших і найскладніших завдань. З гордістю говорять про зроблене, делегати з'їзду разом з тим підкреслюють необхідність зміцнювати почуття високої відповідальності за те, щоб величезний потенціал, створений радянським народом, використувався на господарському, з новою піддачею.

Промови, які виступають з трибуни з'їзду, зазначають Центрального Комітету партії, його Політбюро, Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва в тому, що поставлені партією завдання будуть виконані.

Про роботу комуністів, усіх трудящих Москви говорив перший секретар Московського міського комітету партії В. В. Гришин. Він повідомив, що генеральний план розвитку столиці успішно виконується. Партійна організація столиці зосереджує увагу на розв'язанні найбільш актуальних проблем економічного і соціального розвитку міста.

У минулій п'ятирічці, сказав перший секретар ЦК Компартії України В. В. Шербицький, трудові колективи республіки досягли серйозного зростання в розв'язанні ключового завдання — підвищенні ефективності виробництва. Делегат заявив, що партійні організації, всі трудящі України, зрештою усе для успішного втілення в життя рішень XXVI з'їзду КПРС.

Під бойовими прапорами, карбуючи крок, увійшли в

життя аграрної політики партії, планоминого освоєння цілинні.

Зрослі можливості народного господарства країни, його перехід на більш інтенсивні фактори розвитку добре видно на прикладі Ленінградської області, заявив перший секретар Ленінградського обкому партії Г. В. Романов. За останні роки поліпшилось галузеве і територіальне планування, вжито заходів, спрямованих на підвищення ефективності і якості роботи.

Сталевим серцем Батьківщини називали Магнітку в роки перших п'ятирічок і роки Великої Вітчизняної війни, нагадав старший горновий Магнітогорського металургійного комбінату імені В. І. Леніна В. Д. Наумкін. Магнітка і тепер виправдує це звання. Вона стала школою передового досвіду для всіх металургів країни. Промовець розповів про досягнення колективу комбінату, який успішно народжує випуск металу, про нагромадження на комбінаті досвід наставництва, виховання молоді змін.

У п'ятиріччя, яка завершилася, сказав Голова Ради Міністрів РРФСР М. С. Соколов, завдяки напруженій наполегливій роботі трудящих республіки, повсякденній допомозі Центрального Комітету партії значною мірою подолано складності розвитку сільського господарства, викликані несприятливими погодними умовами останніх років. У зростаючих масштабах здійснюється комплексна програма піднесення сільського господарства Нечорнозем'я Росії. У республіці ведеться величезне капітальне будівництво. Серед його об'єктів промовець назвав новобудови Західної Сибіру, Курської магістральної аномалії, Байкало-Амурську магістраль. Усі ці новобудови докорінно змінюють обличчя великих регіонів країни.

Навчались ефективніше працювати, ефективніше господарювати — найважливіше завдання, яке розв'язують партійні організації, всі трудящі республіки, підкреслює перший секретар ЦК Компартії Білорусії Т. Я. Кисельов. Говорячи про досягнуте в десятиріччя п'ятиріччя, промовець спинається на проблемах науково-технічного прогресу, зміцнення зв'язків науки і виробництва.

На проблемах зміцнення матеріально-технічної бази сільського господарства республіки спинається перший секретар ЦК Компартії Узбекистану Ш. Р. Рашидов. Він повідомив, що в республіці забезпечуються ста-

лі темни розвитку агропромислового комплексу. Промовець розповів про діла убагчених бавовнярів, які добилися за останні роки значних успіхів.

Досвідом прискорення введення в дію і дострокового освоєння виробничих потужностей на підприємствах області поділився перший секретар Ростовського обкому партії І. П. Бондаренко. Він підкреслює, що в цій роботі необхідний творчий пошук, використання резервів піднесення ефективності виробництва. Делегат повідомив також, що в передз'їздовські дні на Ростсельмаші почато випуск модернізованих зернових комбайнів. Конструктори продовжують роботу над дальшим удосконаленням цих машин.

Говорячи про завдання, що їх розв'язують трудящі Башкирії, перший секретар обкому партії М. З. Шакиров звернув увагу на проблеми капітального будівництва, реконструкції діючих підприємств різних галузей промисловості автомобільної республіки. У Башкирії, сказав далі промовець, за останні роки чимало зроблено для підвищення культури землеробства, інтенсифікації аграрного виробництва.

Делегат івановських текстильників В. М. Голубєва — ткаля камвольного комбінату імені В. І. Леніна — доповідала з'їздові, що за десятиріччя підприємства Івановської області продовжували напружувати випуск тканин. Всього приросту обсягу виробництва досягнуто за рахунок підвищення продуктивності праці, без збільшення чисельності працюючих. На підприємствах області широкого розмаху набули соціалістичне змагання, рух за зустрічними планами. Знатна текстильниця спиналась також на питаннях технічного переозброєння галузі, підкреслила, що необхідно прискорити цю роботу.

З вітальними промовами на з'їзді виступили перший секретар ЦК Компартії Куби Ф. Кастро, генеральний секретар ЦК Компартії В'єтнаму Ле Зуан, перший секретар ЦК ПОРП С. Каня, генеральний секретар ЦК ССРП Н. Хонеккер.

МОСКВА. (ТАРС). На вечірньому засіданні з'їзду 24 лютого було продовжено обговорення Звітної доповіді ЦК КПРС і звіту Центральної ревізійної комісії.

Про успішне виконання трудящими республіки завдань десятиріччя п'ятиріччя доповіли перший секретар ЦК Компартії Азербайджану Г. А. Алієв. Він зазначив, що намічені на одинадцять п'ятиріччя висо-

кі темни розвитку економіки Азербайджану будуть витримані.

Про проблеми будівництва й інтенсифікації промислового і сільськогосподарського виробництва у великому індустріальному регіоні говорив перший секретар горьковського обкому партії Ю. М. Христораднов.

В умовах Литви, заявив перший секретар ЦК Компартії республіки П. П. Грішкявічус, особливо актуальною є проблема раціонального використання трудових ресурсів. У найближчому майбутньому весь приріст виробництва має бути забезпечений виключно за рахунок піднесення продуктивності праці. Делегат розповів про досягнення Литовської РСР у галузі соціального розвитку села, про діяльність партійних організацій по закріпленню кадрів у сільському господарстві.

Про значні позитивні зміни, яких добилися за останні роки під керівництвом партійної організації трудящі республіки, говорив перший секретар ЦК Компартії Грузії Е. А. Шеварнадзе. Особливу увагу він приділяв питанням політико-виховної роботи, розвитку демократичних принципів діяльності партійних, радянських і господарських органів.

З вітальними промовами на з'їзді виступили генеральний секретар ЦК КПЧ Г. Гусак, перший секретар ЦК УСРП Я. Кадар, перший секретар ЦК БКП Т. Живков, член політбюро, секретар ЦК ФКП Г. Плісоньє, генеральний секретар РКП Н. Чаушеску.

Ранкове засідання 25 лютого відкривало доповіддю Мандатної комісії. Її голова І. В. Каніонов підкреслював, що XXVI з'їзд, який представляє понад 17 мільйонів радянських комуністів, переконливо демонструє непохитну вірність КПРС ленінським ідеалам, її монолітну єдність і згуртованість. Звітно-виборна кампанія, яка пройшла перед з'їздом, показала, що ще міцнішими стали зв'язки партії з масами, зріс її авторитет серед трудящих. На засіданні Мандатної комісії вирішено вручити товаришеві Л. І. Брежнєву мандат номер один.

Всього на з'їзд обрали 5002 делегатів, 3572 з них, або 71,4 процента обрані вперше. Делегати з'їзду представляють робітничий клас, колосальне селянство і народну інтелігенцію, всі соціальні верстви населення. Серед делегатів — 1370 робітників промисловості, 877 трудівників сільського господарства. У роботі з'їзду беруть участь представники 66 націй і народностей країни.

З'їзд продовжує роботу.

РІВНО п'ять років тому, 26 лютого 1976 року, «Молодий комунар» писав: «Колектив Кіровоградської взуттєвої фабрики, включившись у соціалістичне змагання за гідну зустріч XXV з'їзду КПРС, зекономив 1 мільйон 258,9 тисячі квадратних дециметрів м'яких шкіртоварів проти плану 1 мільйон 30 тисяч квадратних дециметрів. У ці дні, коли в Москві продовжує свою роботу форум комуністів країни, взуттєвники працюють на зекономлених матеріалах. Свою частку в цій здобутку внесла комсомольсько-молодіжна бригада розкрійниць цеху № 1, яку очолює Лариса Ковальчук».

ВІД З'їЗДУ ДО З'їЗДУ

ЗА ЕКОНОМІЮ І БЕРЕЖЛИВІСТЬ

Через п'ять років

У ТОМУ матеріалі розповідалось про славі дівчата комсомольців фабрики в середині 70-х років. А які справи вершить молоді цеху № 1 сьогодні? На старті нової роботи уже одинадцять п'ятиріччя вона працює з особливим ентузіазмом. Кожен робочий день, хлопці і дівчата заповнені справами потрібними, цікавими, корисними.

КІЛЬКА ФАКТІВ. Більш як півтора мільйона квадратних дециметрів м'яких шкіряних матеріалів зекономила колектив фабрики минулого року. За дні ударної передз'їздовської вахти економія склала 888 квадратних дециметрів. Понад план виготовлено 18,3 тисячі пар взуття при зобов'язанні 6,6 тисячі. Зі своїми передз'їздовськими зобов'язаннями взуттєвники впоралися ще до 1 лютого 1981 року тобто на 22 дні раніше 20 лютого підбито підсумки передз'їздовського змагання. Перше місце присуджено цехові № 1; йому вручено перехідний Червоний прапор і грошову премію.

І ось ми в цьому цеху. Він зустрічає дружним гомоном працюючих пресів, робочим натхненням молоді. Зосереджено грудяться дівчата. Взагалі, у цеху багато молодих. І багато новачків. Із колишнього

складу бригади Лариси Ковальчук тут лишилося небагато робітниць. Сама Лариса встигла за п'ять років закінчити технікум і нині працює на рідному підприємстві технологом цеху № 3...

Ударну естафету підкопила інша комсомольсько-молодіжна бригада — бригада імені 60-річчя ВЛКСМ, яку віднедавна очолює комсомолка Ніна Ульянова. Ось кілька цифр, що ними вимірюється внесок дівчат в ударні справи працівників фабрики. 41 тисячу квадратних дециметрів шкіряних матеріалів зекономили вони на передз'їздовській вахті, в тому числі 5 тисяч — нинішнього року. До речі, результат економії бригадири Ніни Ульянової за січень і 20 днів лютого склав 1070 квадратних дециметрів шкірматеріалів.

Звідки ж береться економія?

— Вся суть у тому, — пояснює Ніна, — щоб якнайраціональніше розкрити шкуру. Цього не навчилися відразу. Для цього потрібен точний «окомір» і багато старання. Тут усі ми вчимося у Валентини Петрівни Бондаренко — нашої наставниці. Подумати тільки — майже 14 тисяч квадратних дециметрів шкіри зекономила вона за дні передз'їздовської вахти! Що ж, не погано засвоюють науку комсомолки Оля Агурейкіна, Люда Урсуд, Таня Мочалова, інші члени бригади, якщо вже нині їхній колектив добився звання бригади комуністичної праці. А в змаганні КМК легкої промисловості міста, у боротьбі за гідну зустріч XXVI з'їзду КПРС зайняв друге місце.

Говорить Г. А. Соменко, розкрійниця, одна з тієї дружини бригади Лариси Ковальчук, зі згадки про яку ми почали нашу розповідь:

— Дивлюсь я на нашу молодіж — і серце радіє. Хочуть працювати. Вміють працювати. Норми виконують на 140 процентів... Це — чудово! Дуже дружна у них бригада — зовсім як у нас була. А працюють ще краще.

Так, робітнича дружба — добра заповідь успіху. Особливо, коли буває важко. Адже за зміну кожної дівчати — розкрійниці виготовляє в середньому три тисячі різних деталей. Підрахуйте, скільки виконується при цьому операцій, якщо виготовлення однієї деталі включає їх — мінімум — п'ять. Тут багато важить підтримка товариша, просто дружнє слово. І дівчата вміють знаходити потрібні слова. Певно, що без цього не було б такої ударної роботи.

— І справжнього колективу, — додає бригадир.

С ПЕТРОВСЬКИЙ.
м. Кіровоград.

З ПОШТИ ЦИХ ДНІВ

З великою увагою і хвилюванням я прочитав доповідь Генерального секретаря ЦК КПРС товарища Л. І. Брежнєва на XXVI з'їзді Комуністичної партії Радянського Союзу. Мені, молодому механізаторові, особливо запам'яталися рядки, де йдеться про мою, як кажуть, кровну справу — про працю сучасного хлібороба. Так, саме сучасного.

Отже у доповіді прямо сказано, що нині робиться все для того, аби значно підвищити ефективність використання земель (особ-

ливо меліоративних), машин, добрив, збільшити врожайність усіх культур і розширити кормодобування. Це вимагає ще більшої уваги до підвищення кваліфікації кадрів, рекомендацій науки, визначення і використання світового і вітчизняного досвіду. Йдеться також про подальше зростання технічного оснащення сільського господарства, підвищення продуктивності, довговічності, надійності машин і устаткування, які поставляються селу, підвищення якості засобів хімічного захисту рослин і добрив, поліпшення сільського будівництва.

В цьому абзаці — ґрунтовна і чітка програма для розвитку передового сільського господарства, яке повинно мати в своєму

арсеналі найновіші досягнення науки і техніки і багаторічний досвід наших діда і батьків-хліборобів.

В. ДЕМЧЕНКО,
механізатор комсомольсько-молодіжної тракторної бригади № 2 колгоспу «Трава» Мало-виськівського району.

Доповідь Леоніда Ілліча Брежнєва ми читали з особливим інтересом. Звичайно ж, нашу увагу насамперед привернули рядки, де говориться про успіхи і завдання радянських медиків. Вражає той факт, що сьогодні у нашій країні поліклініки лише за одну зміну можуть прийняти на півмільйона громадян більше, ніж п'ять років тому. Це — велике досягнення. Але, ра-

зом з тим, Л. І. Брежнєв відзначає, що у ряді місць ще на вистачає кадрів, особливо середнього і молодшого персоналу, застаріло устаткування, не вистачає сучасних ліків.

Отже, і нам, молодим лікарям, є над чим серйозно замислитися і до чого прикласти свої знання і комсомольський запал. До речі, на обліку в нашій комсомольській організації — 70 членів ВЛКСМ. Це — чисельний загін медичних працівників. І він, гадаю, скаже своє вагомє слово у відповідь на батьківську турботу нашої рідної партії.

В. РУЛА,
лікар, секретар комсомольської організації центральної районної лікарні Олександрівського району.

тична наївність. І тут уже відчувається недоробка комсомольських працівників у справі трудового, морального та ідейно-політичного виховання молоді. Тож глибоко, актуально і своєчасно звучать слова Леоніда Ілліча Брежнєва: «Дуже відомо: істина завжди засвоюється тоді, коли вона пережити, а не просто подана. І комсомол повинен будувати вивчення марксистсько-ленінської теорії так, щоб воно органічно зливалось з практичними діями комсомольців, з їх власним життям».

І ці мудрі рядки — теж дороговказ у наших неспокойних, комсомольських буднях.

Т. ДМИТРИНКО,
перший секретар Новомірогородського райкому ЛКСМУ.

Позавчора, в обідню пору, в цеху № 3 Кіровоградського заводу друкарських машин йшлися робітники, службовці, партійні і комсомольські працівники. Гасла на тлі багряного кумача: «Слава великому радянському народові — будівничим комунізму, активному борцю за мир у всьому світі!», «Сьогодні працювати краще, ніж учора, завтра — краще, ніж сьогодні!». Живі квіти. Особливо святковий настрій.

З УРОЧИСТИМ ПІДНЕСЕННЯМ

Репортаж з мітингу

МІТИНГ, присвячений початку роботи XXVI з'їзду Комуністичної партії Радянського Союзу, підкріплює секретар партійної організації цеху М. І. Грещук. У своєму виступі він наголошує на всебітньо-історичному значенні форуму комуністів, що відбувається цими днями в столиці нашої Батьківщини — Москві. «Миролюбна політика партії і уряду», — говорить М. І. Грещук, — викликає захоплення у всього прогресивного людства світу. Воно кличе під знам'яна дружби і братерства всі народи земної кулі».

Схвальною звучить виступ старшого майстра В. Д. Безлюдька, який, зокрема, сказав: «У перший день з'їзду всі наші заводчані працювали з повною віддачею сил і

енергії. Усі кошти, зароблені у цей день, ми направили до Радянського Фонду миру. І це ще раз свідчить про те, що ми, радянські люди, завжди стояли й стоимемо проти гонки озброєння, яку нагнітають імперіалісти США. Ми ще раз заявляємо, що прагнемо миру, нам не потрібна третя світова війна!».

Секретар комсомольської організації цеху № 3, електрик Петро Мишуровський під дружні оплески присутніх розповів про трудову звитягу молодих робітників, якою вони ознаменувують важливу подію в житті нашого народу. Саме напередодні з'їзду комсомольці дали слово, що під час його роботи працюватимуть три дні на економічному матеріалі. І слова

свого з честю дотримують.

Світле, урочисте піднесення панувало на мітингу. Мітинг став ще одним виявом любові до рідної партії, відданості її ідеалам, глибокої поваги до вірного лідера, Генерального секретаря ЦК КПРС товарища Л. І. Брежнєва.

Саме про це і говорилось в резолюції мітингу, за яку одностайно проголосували всі робітники цеху № 3.

Начальник цеху О. І. Рибалко заповнив усіх присутніх, що ділі роботи XXVI з'їзду КПРС статут для заводчан будинку найвищої продуктивності праці. Трудівники цеху № 3 вирішили виконати виробничий план лютого на три дні раніше строку на всіх ділянках.

На мітингу були присутні перший секретар Кіровоградського райкому Компартії України м. Кіровоград О. К. Туляченко, секретар партійної організації заводу друкарських машин Г. М. Сахно.

В. ВАСИЛЕНКО,
На знімку: виступає секретар парткому заводу Г. М. Сахно.

Фото В. ХАЩЕНІНА.

У РАЙПОБУТКОМБІНАТІ

Заробіток — у Фонд миру

Комсомолка Катерина Обач почала працювати в колективі районного побутоккомбінату у перші дні ударної передз'їздової вахти. І хоч минуло відтоді порівняно небагато часу, та дівчина встигла завоювати собі авторитет і серед товаришів по роботі, й серед замовників. Тільки відмінною якістю відзначаються її виробі.

Особливо продуктивно

трудиться молода швачка у нинішньому році — першому році однінадцятої п'ятирічки. З планом двох місяців вона впоралася до 23 лютого. У перший день роботи з'їзду зміни завдання виконала на 125 процентів. До речі, зароблені дівчиною у цей день гроші, перераховано до Фонду миру.

М. ІВАЩЕНКО.

свт Устинівка.

У РЕМОНТНИЙ МАЙСТЕРНІ

Працюй, рекорд!

Коли високі рубіж стає нормою для всіх, це, у свою чергу, є основою для ще вищих, досягнень і трудових злетів. Хлопці з комсомольсько-молодіжної колективу Лозоватської сільсько-ремонтної майстерні Компаніївського райсільгосптехніки, де групкомсоргом Олександр Гуняков, взяли собі за правило кожен день ударної передз'їздової вахти відзначати 110—120-процентним виконанням змінних завдань. І ось у день початку роботи з'їзду комсомольці Віктор Якимцов та Валерій Гасистий добилися ще більшого. Перший з них виконав змінне завдання на 139 процентів, другий — на 126.

В. НАРІВНИЙ.

Кожен день роботи з'їзду партії — день найвищої продуктивності праці у трудових колективах!

У ШАХТІ

Ударну працю — «на-гора»!

На мітингу, що передував спускові у вибій, гірники шахти «Верболозівська» вирішили того дня працювати з найвищою продуктивністю. Кожен говорив про ті рубіжі, яких прагне досягти разом зі своїми товаришами, про резерви росту видобутку аугілля. А потім почалася робота.

1000 тонн вугілля — такий рубіж намітили собі на зміну хлопці з комсомольсько-молодіжного колективу (бригада — В. І. Орловський, групкомсорг — Микола Різниченко). Це на 190 тонн більше змінного запланованого. Увечері, після напруженого трудового дня, дізналися: видали на-гора 1050 тонн!

І. ДОБРЯНСЬКИЙ,
м. Олександрія.

Під таким девізом працює молодь Кіровоградщини

НА ФЕРМІ

Завзято, натхненно

ТРУДЯТЬСЯ В ДНІ РОБОТИ XXVI З'їзду КПРС ЮНАКИ І ДІВЧАТА БОБРИНЕЦЬКОГО РАЙОНУ.

Перед у соціалістичному змаганні ведуть комсомольсько-молодіжні колективи. Так, КМК молочнотоварної ферми № 2 колгоспу імені 60-річчя Ленінського комсомолу, очолюваний Володимиром Мищенком, щодня від кожної корови надокое по вісім і більше кілограмів молока. Особливо хотілося б відзначити доярку Поліну Іванченко та Катерину Рибаченко, які є засіву-

вачами соціалістичного змагання колективу.

Взагалі всі двадцять три доярки відзначаються високою дисципліною праці. Їхню згуртованість засвідчив і проведений нещодавно обласний конкурс молодіжних приєвчачих XXVI з'їздові Компартії України і XXVI з'їздові КПРС.

В. МОМОТ.

Бобринецький район.

В альбомах, рапортах, котрі привезли з собою на лінійку піонери і комсомольці всіх районів області, чимало цікавих, корисних справ. Ось деякі з них.

З РАПОРТУ: «МОЯ БАТЬ. КІВЩИНА — СРСР» — ОДИН З УЛЮБЛЕНИХ МАРШРУТІВ СВІТЛОВИДСЬКИХ ХЛОПЧИКІВ І ДІВЧАТОК.

Секретар — завідувач відділом учнівської молоді Світловидського міського комсомолу **Ольга БРЮМ**:

Члени експедиційного загону четвертої десятиріччій листуються з багатьма колишніми воїнами, що визволяли Новогеорґієвський (нині Світловидський) район від німецько-фашистських загарбників. Учні бережуть листи, фотографії і документи солдатів, номери фронтових газет, де розповідається про їхні безсмертні подвиги. Часто діти зустрічаються з ветеранами Великої Вітчизняної війни, слухають їхні розповіді про мужність і сміливість радянських воїнів у боях за визволення рідної землі.

З РАПОРТУ: «УСПІШНІСТЬ ПІОНЕРІВ НОВОГЕОРґІЄВСЬКОГО РАЙОНУ — СТОПРОЦЕНТНА...»

Командир районного піонерського штабу **Вікторія ДАВІСКИНА**:

У нашому районі всі хлопчини і дівчатка прагнуть якнайкраще зчитися. Добре налагоджено роботу класних «шкільних допomoг» та консультантів, де будь-хто може дістати потрібну допомогу з усіх шкільних предметів. Налагоджується робота гуртка «Вчимся учитися». Ми самі відчуваємо його важливість, адже добре вчитися треба всім. В нашому районі 104 учні — учасники предметних олімпіад, сотні відмінників та ударишків навчання.

З РАПОРТУ: «ЛЮБЛЯТЬ І ВМІЮТЬ ПРАЦЮВАТИ ПІОНЕРИ ОЛЕКСАНДРІВСЬКОГО РАЙОНУ...»

Учениця шостого класу Олександрівської восьмирічної школи № 4 **Наталка ЧЕРНАС**:

Кожен учень нашого району взяв активну

Позавчора у юних лєнінців і комсомольців школи Кіровоградщини відбулося свято — фінішувала обласна естафета ударних піонерських і комсомольських справ, присвячена XXVI з'їздові КПРС.

Представили її правофлангові піонерських загонів і дружин, шкільні комсомольські антифашистські зібрання в Кіровограді, щоб доповісти рідній Комуністичній партії про всі свої хороші справи, зроблені у ході естафети.

В урочистій лінійці, яка відбулася з цього приводу, взяли участь секретарі і завідувачі шкільними відділами райкомів та міськомів комсомолу, голови районних рад Всесоюзної піонерської організації імені В. І. Леніна.

На торжестві були присутні і виступили на ньому перший секретар обкому комсомолу О. Скічко, секретар обкому комсомолу Л. Дротинко.

Співай, гітаро!

Хоч колектив ще досить молодий, та вже користується широкою популярністю в області і за її межами. Він неодноразово був переможцем республіканських конкурсів, а в 1979 та 1980 роках завоював звання лауреата Всесоюзного конкурсу політичної пісні, присвяченого пам'яті Віктора Харі.

Ведуча **Тетяна Налобіна** оголошує: «Музика Мовчання, слова Каменецького. «Молодість землі Кіровоградської».

Заучити бадьора музика. Майстерно влітаються у загальну мелодію голоси солісток **Г. Козакосі, Т. Варко**, бас-гітариста **А. Яровенка** та керівника ансамблю **В. Ванцака**. Співають натхненно й легко, у кожне слово і звук вкладають глибокий зміст, намагаються донести до слухача думку поета і композитора. Це — одна з найулюбленіших пісень ансамблю, його, так би мовити, візитна картка.

«Алегро» — один із кращих ансамблів області, — таку характеристику дає заступник директора Будинку культури імені Жовтня **О. Д. Сопруненко**.

І, гадаю, цілком справедливо їм довірили відкривати і закривати сьомий Всесоюзний фестиваль політичної пісні. Готуючись до

21 ЛЮТОГО У БУДИНКУ КУЛЬТУРИ ІМЕНІ ЖОВТНЯ ІЗ ЗВІТНИМ КОНЦЕРТОМ ВИСТУПИВ САМОДІЯЛЬНИЙ ВОКАЛЬНО-ІНСТРУМЕНТАЛЬНИЙ АНСАМБЛЬ ЗАВОДУ «ЧЕРВОНА ЗІРКА» «АЛЕГРО». КОНЦЕРТ БУВ ПРИСВЯЧЕНИЙ XXVI З'ЇЗДОВІ КПРС.

цього, **В. Ванцак**, керівник колективу, включив до репертуару пісні «Ми спроби Леніна і партії вірні» та «Олімпійський вогонь». Взагалі, Віталій уміє добирати репертуар. Ще студентом він довідав, що може творчо працювати, знає справу, зміє запропонувати солістці саме «його» пісню...

У репертуарі ансамблю є чимало пісень, які викликають бурхливі оплески глядачів. Так, схвилювали на звітному концерті «Чилійська балада», фольклорна негритянська пісня «Не хочу воззяти», «Балада про хліб», фантазія на тему «Молода гвардія», «Балада про міста-герої».

Цікавою була й друга частина конкурсу, яка мала загальну назву «Крутяться диски». До неї увійшли естрадні пісні радянських та

зарубіжних композиторів. Зокрема, такі твори, як «Крутяться диски» **Д. Тукма**, нова, «Танець на барабані» **Р. Паулса**, «Батьківський дім» **В. Шаїнського**, «Мій рідний край» **В. Ізасюка**, попури на теми зарубіжної естради тощо. А ще зі сцени прозвучав твір, який досить яскраво продемонстрував високий рівень виконавської майстерності ансамблю. Це — перша частина п'ятої симфонії **Людвіга ван Бетховена**.

Ніколи не думає, що самодіяльний ансамбль може піднятися до такої майстерності. Чомусь завжди недооцінював можливість таких колективів: здавалося, що вони здатні лише копіювати...

Обиш, Юрку. Неаже ти й справді вперше на концерті «Алегро»? Ансамбль виступає у залах, парках, радгоспах, на заводах, у військових підрозділах. Кожен кіровоградець назве собі його в числі кращих...

Це — випадково почутий діалог хлопців — глядачів, які прийшли того дня на концерт ансамблю. Діалог — адячність, діалог — знання. Гадаю, це саме те, заради чого й незомно працює самодіяльний колектив...

В. АФАНАСІЄНКО.

КРИЛАТІ СПРАВИ ЮНИХ

участь в операції «Зелене убрання Вітчизни». Ми висадили 8470 дерев і кущів. Можна уявити, наскільки затишнішими, красивішими стануть вулиці рідних сіл, коли піднімуться й зеленіють наші саджанці. А ще юні натуралісти Олександрівського району займаються вирощуванням кролів і досягли в цьому неабияких успіхів. Так, торік вони здали на заготівельні пункти 5560 пухнастих вуханів.

Дружать із працею і старшокласники багатьох шкіл м. Кіровограда. Комсомольці десятирічки № 4 підтримали почин «XXVI з'їздові КПРС — 26 ударних тижнів». Вони допомагали своїм шефам — молодим виробничникам ремонтно-механічного заводу Укрремтесту на їхніх робочих місцях.

Важливість операції «Біла вершина» добре розуміють усі школярі м. Олександрії. Тому до збирання макулатури вони ставляться серйозно, по-діловому. Уже нині, з початку нового року, хлопчики і дівчатка зібрали 11 тонн цієї цінної сировини. Це — сотні нових книг, зошитів, альбомів...

Рапорт ударних піонерських справ Знам'янського району підписали учениці Дніпровської десятирічки **Наталка Коваль** та **Алла Гончар**. На лінійці дівчатка розповіли про ініціативу, що народилася в їхній школі. — «Ударний праці батьків — наше відмінне навчання». Діти змагаються зі своїми батьками і матерями. Вони прагнуть у всіх хороших справах не відставати від них. Кожна п'ятірка в щоденнику — то відповідь на зразкову працю дорослих.

Усі комсомольці школи Гайворонського району брали участь у всесоюзному конкурсі творів «Ленін і тепер живіш за всіх живих». А восьмикласниця Хащуватської середньої школи **Ольга Коваль** перемогла в республіканському турнірі конкурсу.

Сьогодні ми розповіли лише про кілька найяскравіших фактів із життя 107-тисячної армії піонерів і комсомольців шкіл Кіровоградщини. Своєю відмінною навчанням, зразковою поведінкою, активною участю в усіх операціях, рейдах, походах юна поназала, що вона зуміє продовжити справу своїх батьків.

Т. КУДРЯ.

На знімках: «Під прапором обласної комсомольської організації стоять стрункою!» секретар комітету комсомолу **Дмитрієв** і **О. Середньої школи № 1 Знам'янського району, відмінниця навчання Світлана Жабко**; рапортують комсомольці і піонери Гайворонського району; учасники лінійки — кращі піонери і комсомольці Світловидського району. Фото **В. ГРИБА**.

КНИГУ «ЮНІСТЬ ПАРТИЗАН СЕЛА» написав **В. П. Лютицький** — колишній перший секретар Житомирського підпільного райкому комсомолу, партзан загону імені Дзержинського, котрий діяв на території Житомирської, Київської, Ровенської і Брянської областей.

Підпільний райком був тим ядром, навколо якого гуртувалася молодь. Від нього йшла ініціатива — створити комсомольські підпільні групи у навколишніх селах, розмножити листів-

«Відстоюючи мир, ми працюємо не тільки для людей, які живуть нині, не тільки для наших дітей і онуків; ми працюємо для щастя десятків майбутніх поколінь».

На звітній доповіді ЦК КПРС XXVI з'їздові партії.

БОРОЛИСЯ

Й

НА ТВОЮ КНИЖКОВУ ПОЛІЦЮ

ПЕРЕМАГАЛИ

ки із повідомленням. Радінформбюро. Він керував диверсіями на залізничній електростанції...

...Тієї ночі на завдання вийшло двоє. Йшли тихо. Лісову тишу зрізка порушував крик сполоханого птаха. Раптом ліс відізвався грізним громом — і темряву пронизали лінії траєкторного вогню. Одна з них і зупинила молодого партизана **Степана Козачка**. Товариш припав до грудей: серце не б'ється. Вбитий! Другого дня на цвинтарі виріс уквітчаний зеленими вінками і квітами горбик.

— Пометимося! — поклялися партизани над могилою і замірили у хвилиночку мовчання...

...Тринадцять діб катували Катерину **Лепончук**. Болю вже не відчувала: закривавлене тіло було суцільною раною. Голови не витримати допит. У мовчання — життя її товаришів, їхня потреба. Важко помилити, коли тобі здається, але зрада страшніша від смерті. Де ви, друзі? Як би хотілося побути з вами зараз! Адже чуже серце завітра-післязавтра простелиться куца стежка у не-

буття. І не дорікай, не осуджуй, рідна матінко, що «не за свою» справу взялася. Бо хто заборонить людині любити? Любити не тільки милого, а й народ свій, мову свою, пісню свою. Ніхто! Немає такої сили...

Так не стало ще однієї з племені нескорених. Та її залила воля, витримка, вірність обов'язкові і товаришам врятували життя десяткам людей. Підпільна комсомольська організація продовжувала діяти. Попереду були ще жорстокі смертельні бої, але була попередня й така довгожданна Перемога!

Вони є в кожному домі, у кожній сім'ї — книги про війну. Одна з них — «НАМ ДОРОГІ ЦІ ЗАБУТІ НЕМОЖЛИВО» — творилася протягом кількох років. Її автори — тисячі ветеранів Великої Вітчизняної війни, які надіслали в редакцію газети «Правда України» свої спогади.

Гортаємо сторінки цієї мудрої книги. Є тут епітети широкого плану і зовсім короткі фронтові листи (або фрагменти із них),

рядки з щоденників, епізоди воєнних буднів...

Ветеран **П. Пеграр** із села **Витязівки** Кіровоградської області з хвилюванням повідав про безстрашних авіаторів Чорноморського флоту. Ще кілька сторінок присвячено малоземельцям. А далі читаємо про **Орловсько-Курську** битву. Це було 6 липня 1943 року. Цього дня безстрашний подвиг здійснив славетний радянський сокіл, син України, льотчик **А. К. Горюхов**. Атакуючи 20 ворожих бомбардувальників, він у швидкоплинному бою збив дев'ять з них. Такого історія військово-повітряних сил ще не знала!

Свої спогади про визволення України надіслали фронтовики з **Кишиньця** і **Амурської** області, **Ульяновська** і **Ростова-на-Дону**. Діпрі, **Корсунь-Шевченківська** битва, **Нікопольсько-Криворізька** операція, бої за **Північний Діпрі**, штурм **Севастополя**...

Про війну сьогодні нагадують пам'ятники й обеліски, полум'я Вічного вогню, пафосні могили загиблих. Невеличке білоруське село **Лядно**. Тут до кінця стояли воїни 54-ї стрілецької дивізії. Сьогодні про військову видагу синів Вітчизни нагадує обеліск поблизу автостради **Москва — Брест**. На стелі висічено імена сорока чотирьох гвардійців, які віддали своє життя за білоруське село. Серед них — ім'я комсомольця з Кіровоградщини **Павла Байгузенка**.

Спогади, спогади... Генерал-майор у відставці **І. Попов** з **Москви** повідомляє, як хоробро боронили кіровоградську землю молоді кулеметники **Іван Нагорний**, **К. Серед** з **Донецької** області згадає про кулеметника **Петра Агаркова**, що разом із **Знам'янськом**, — біля стін рейхстагу він збивав більше десяти обслуг зеніток противника...

Дорогі війни. Вони ніколи не забудуться тим, хто йшов ними до остаточної перемоги, хто встояв і переміг фашистів. Не забудуться вони і вдячним дітьми і онуками фронтовиків...

О. РЯШОШКА, КРАСНАВЕЦЬ.

м. Знам'янка.

«ДЛЯ ЩАСТЯ ДЕСЯТКІВ МАЙБУТНІХ ПОКОЛІНЬ»

Фільм Євгена Матвєєва ми завжди чекаємо з нетерпінням. Самообутий актор, талановитий режисер — таких слів, думаю, він заслуговує по праву. І ось знову зустріч з новим твором Є. Матвєєва — «Особливо важливе завдання». Щось ріднить його із попередньою кінодилецією — «Любов земна» і «Доля»: таке ж, як і в попередній стрічці, мирне небо веси й початку літа сорок першого року і — всенародне горе — початок війни, евакуація, мужність і відданість радянських людей справі Леніна, нездоланна віра у день розплати, у світлий день Перемоги.

Відстояти мирне життя — ось якою думкою жив, керувався кожен громадянин Країни Рад, коли просився на фронт, коли піднімав взвод в атаку, коли вмирав на полі бою. Сотні добровольців відправив на фронт евакуйований на Урал літакобудівний завод. Але це пізніше, коли завод зміцнів, «став на ноги». Відбув на передову, домігшись свого, і льотчик-випробувач Рустам. А

КОЛЕКТИВНА РЕЦЕНЗІЯ

Продовжуємо обговорення фільму «Особливо важливе завдання».

спочатку ж його прохання відхилили: фронт не тільки там, де окопи. Фронт і тут, у тилу, де виконується особливо важливе завдання — ця фраза кілька разів повторюється у фільмі, звучить в устах багатьох героїв. Люди віддають себе до кінця: вмирають на бойовому посту директор заводу Шадурос, досвідчений і мудрий кадровик робітник Іванченко, у неймовірно важких умовах трудяться жінки, підлітки. І все — задля Перемоги, задля миру.

Наша партія, уряд, народ за мир на планеті борються щодень, щохвилини. Керманич у цій боротьбі — наша рідна партія, яка вірно продовжує ленінську політику миру. Днями почав свою роботу XXVI з'їзд Комуністичної партії Радянського Союзу.

Ми з великою увагою слухали доповідь товариша Л. І. Брежнєва. У першому розділі доповіді Леонід Ілліч наголошує: «ВІДСТОЯТИ МИР — НЕ МАЄ ТЕПЕР БІЛЬШ ВАЖЛИВОГО ЗАВДАННЯ В МІЖНАРОДНОМУ ПЛАНІ ДЛЯ НАШОЇ ПАРТІЇ, НАШОГО НАРОДУ, ТА І ДЛЯ ВСІХ НАРОДІВ ПЛАНЕТИ. ВІДСТОЯЮЧИ МИР, МИ ПРАЦЮЄМО НЕ ТІЛЬКИ ДЛЯ ЛЮДЕЙ, ЯКІ ЖИВУТЬ НИНІ, НЕ ТІЛЬКИ ДЛЯ НАШИХ ДІТЕЙ І ОНУКІВ; МИ ПРАЦЮЄМО ДЛЯ ЩАСТЯ ДЕСЯТКІВ МАЙБУТНІХ ПОКОЛІНЬ».

Фільм «Особливо важливе завдання», який демонструється в дні роботи з'їзду по всій країні, ще раз підтверджує: народ, який прагне миру, який не пощади свого життя задля сонячних буднів, — такий народ нікому і ніколи не здолати!

В. ТКАЧЕНКО,
секретар комітету комсомолу Кіровоградського виробничого швейного об'єднання.

Л. ГОЛОДНИК,
Л. СЕРДЮК,
швей цеху № 1.

Йде обласний огляд-конкурс роботи колективів фізкультури по впровадженню комплексу ГПО

решення проекту ЦК КПРС до XXVI з'їзду партії, у його блоку з'явилася багато записів. Одні з них — про розвиток агропромислового комплексу, інші — про соціальний розвиток і підвищення народної добробуту. В окремому абзаці він виділив слова: «Посилити фізкультурну та спортивну роботу серед дітей і молоді, ефективніше використовувати спортивні споруди».

І подумав передусім про дітей. Бо: «Пройдуть роки, і вони замінять своїх батьків ось тут, у степу, в колгоспному саду». Подумав про них не тільки тепер. Ще на старті десятиї п'ятирічки, коли

поспішати з перевиконанням планів. Хай кожен виїде на стадіон і спробує стрибнути сьогодні краще, ніж учора. І графу про інструкторів не варто заповнювати двома значущими цифрами. Хай краще три-чотири їх у нас буде, але справжніх, — міркував уголос В. І. Земляний.

Тривали старту з багатоборства ГПО. В них брали участь майже всі комсомольці колгоспу імені Леніна. Розрядних результатів домоглися Григорій Шуліна, Леонід Громов, Галина Ненько. А всі допризовники сиділи залізі з фізичної та військово-технічної підготовки. Найвищими у них були результати в тирі. Значить, не дарма витрачали ношти, значить, не дарма старалися активісти села, організовуючи суботники і недільники.

У РАЙОННІЙ раді ДСТ «Колоєс» знайомилися з новим інструктором по спорту, що працюватиме тепер у колгоспі імені Леніна. Це — Наталя Петрова. Вона хоч і не має досвіду в організації спортивно-масової роботи, та непогано орієнтується в подальших своїх діях:

— Хочу, щоб у нашому селі відбулося велике спортивне свято. Щоб помагалися значимі ГПО всіх поколінь.

І додає:

— А поки що мені треба розшукати їх — тих перших, хто ставив рекорди у сорокових роках, хто з ворошиловським значком інов у атаку під Сталінградом, і тут, на берегах Дніпра...

Голова райради «Колоєс» В. П. Гузенко продовжила почату розмову:

— Такому інструкторові ми завжди допоможемо. Бо вона прагне красенного. Разом нашісемо сценарій свята, разом гуртуватимемо команди за віковими групами. Запросимо у Велику Андрусівку чемпіонів області з багатоборства ГПО. І буде свято!

А в селі я довідався ще про один «секрет» андрусівців. Вони не збираються звести одразу великий спортивний тир... Ось усе є зразковий тир... На весну обладнають комсомольці прості ігрові майданчики, полагодають навівні. А потім, як зберуться з силами, і коштами, візьмуться за олімпійського містечка. Бо, як сказав голова колгоспу комуніст В. І. Земляний, треба будувати не на одне літо, а для багатьох поколінь. І щоб красиво!

М. ВІНЦЕВИЙ.

с. Велика Андрусівка
Світловодського району.

«Секрети» Великої Андрусівки

ТО БУЛИ зачайні загальні збори колгоспників. Василь Іванович у своїй доповіді порушив проблеми підвищення культури землеробства, говорив про механізацію трудових процесів на тваринницьких фермах. І раптом — окремий розділ — про фізкультуру і спорт:

Відпочинок бувас різний, — сказав голова колгоспу. — Але пролежати цілий вихідний день у холодочку чи на дивані — це ще не відпочинок. Це просто стимул для розплоді люків. То нічого, що ти натрудився за штурвалом трактора чи упрів на комбайні. Перепливеш ставок, скупасяся — і вилеє бадьорість. Та й недільного дня повинен бути активний відпочинок. Бо відтак ви будете міцними, завзятими, сильними... Тому правління колгоспу, однаково вболівало як за будівництво стадіону й стрілецького тиру, так і тваринницького комплексу...

І всім керівникам виробничих підрозділів нагадав: при підбитті підсумків соціалістичного змагання враховуватимемо ті бали, які дасть нам головний суддя спартакіадних змагань...

Так, комуніст В. І. Земляний твердо переконаний: розвиток фізкультури і спорту на селі — це справді справа державної ваги. І немає такого дня, щоб він не цікавився, хто і на яких змаганнях виступав, що завважало здобути призове місце.

Коли тривало обгово-

зайшла мова про будівництво спортивних споруд, В. І. Земляний наполягав:

— Легкоатлетичний комплекс треба будувати біля школи. І стрілецький тир також. Будемо міритися силами всі разом — і діди, і дідьки, і хлоп'ята...

Ось він приходить сьогодні у стрілецький тир — критий, утеплений, освітлений, обладнаний усім необхідним. Радий, що колгоспні і шкільні комсомольці разом зі своїми тренерами, інструкторами навели тут належний порядок. Красиво! А раз красиво, то сюди йтимуть люди. Він теж не проти того, щоб «перевірити око» (нагадаємо, що голова колгоспу імені Леніна став одним з перших значківців нового комплексу ГПО і дуже побивався, що одразу йому не пощастило отримати золотий значок — спочатку був срібний) і побачити, як тренуються інші — майбутні розрядники та значківці.

У перших числах січня йому сказали: минулого сезону підготовлено 103 розрядники, 72 колгоспники виконали нормативи ГПО. Є нові громадські інструктори...

— Мають, тут не треба

В КІНОТЕАТРАХ

«КОМСО МО-

ЛЕЦЬ» ОБЛАС-

НОГО ЦЕНТРУ

ВІДКРИТО ВИ-

СТАВКУ ФОТО-

РОБІТ ЖУРНА-

ЛІСТІВ І ФО-

ТОЛЮБИТЕЛІВ

ОБЛАСТІ. ВИ-

СТАВКА ПРИ-

СВЯЧУЄТЬСЯ

XXVI З'ІЗДОВІ

КПРС. ВОНА

ТРИВАТИМЕ

ДВА МІСЯЦІ.

Виставку організувала фотосекція обласної організації Спілки журналістів України. Двадцять п'ять професіоналів і фотолюбитель у 150 творах, представлених на виставці, відобразили життя Кіровоградщини в минулій п'ятирічці. Тут розповіді про славних шахтарів Олександрів, і про хліборобів нашого степового краю, і про майбутніх льотчиків — учнів Кіровоградського вищого льотного училища цивільної авіації. Глядач не пропустить повз увагу пейзажні знімки, портрети, чудові кольорові фото. На знімках: І. Корзун — мати комсомолки Леоніда Полова ТЕТЯНА ОВ. СІВНА; Л. Миргородський — комбайнер колгоспу імені Дзержинського Компарії сільського району, переможець соціалістичного змагання 1980 року Василь ШАКУЛА.

ЛЕГКА АТЛЕТИКА

Наближення висоти

Вже стало традицією — наприкінці лютого проводити відкриті першість обласної ради товариства «Авангард» з легкої атлетики серед вихованців ДЮСШ. Цього року вона була присвячена XXVI з'їзду КПРС і 63-річчю Радянської Армії і Військово-Морського Флоту СРСР.

Змагання два дні проходили в манежах стадіону «Зірка» і ДЮСШ обласного спорткомітету. В них узяли участь атлети 1964—1965 років народження з тринадцяти колективів.

Стрибки у висоту. Тут тож задали гості з Дніпропетровщини. Олександр Чернеченко подолав план-

ку, встановлену на висоті 208 сантиметрів, а Ірина Алексєєва вона підкорила на 160 сантиметрів відмітки. Потім підкорували Кіровоградці. Дівчата найвищий титул завоювала учениця десятирічки № 5 Олена Ковальова — в бігу на 40 метрів (5,6 секунди) і в стрибках у довжину (5 метрів 90 сантиметрів). По стільки ж нагород одержали Костянтин Іванець (машинобудівний технікум) — на бігових дистанціях 300 і 600 метрів, Тетяна Соломха (школа № 5) — на дистанціях 600 і 1000 метрів. Учень однієї школи Валерій Вілюкін з часом 4 хвили-

ни 24 секунди не мав собі рівних на дистанції 1500 метрів, а Микола Городовий (машинобудівний технікум) — на дистанції 1000 метрів.

Напруженими були змагання в естафеті 4x100 метрів. Першими фінішу стрічку перегнули дівчата спортклубу «Зірка» і юнаки з Нікополя.

У командному заліку головний приз дістався легкоатлетам спортклубу «Зірка» (тренери В. Іванець, Л. Савенко). В їхньому активі — 160 очок. «Срібло» дісталось спортсменам міста Сторожини Чернівецької області, третім був колектив спортклубу «Трубіник» з м. Нікополя, що на Дніпропетровщині.

В. ШАБАЛІН.

Редактор В. СТУПАК

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМ України. На українському мові.

БК 04543.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

316050, МСП
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2-45-36; відповідальний секретар відділу учнівської молоді — 2-46-87; відділ комсомольського життя, відділ військово-патріотичного виховання та спорту — 2-45-35; фотолaboratorія — 2-56-65; нічна редакція — 3-03-53.

Друкарня імені Г. М. Димитрова с/дівництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компарії України м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.

Зам. № 103.

Тираж 54000.

Обсяг 0,5 друку. арн.

Індекс 61107.